ವಾಲಿವಧೆ

[ಸೂಚನೆ :- ಇದು ಪಾರ್ತಿಸುಬ್ಬ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಪಂಚವಟಿ-ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರ ಕಾಳಗ ಎಂಬ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

[ಪಾತ್ರಗಳು :- ರಾಮ , ಲಕ್ಷ್ಮಣ , ಸುಗ್ರೀವ , ಹನುಮಂತ , ವಟು , ವಾಲಿ , ತಾರೆ , ಅಂಗದ]

[ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಓಲಗ]

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಆದಿ) ರಾಮ ರಾಮ | ದಯಾಸಾರ || ಭೂಮಿಪಾಲಕ | ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ || ಪ || ಸಾಕೇತಾಧಿಪ | ನಾದ ದಶರಥ || ನಾ ಕುಮಾರರು | ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು || ಮಾತೆ ಕೈಕೆಯ | ಮಾತಿಗೋಸುಗ || ಈತ ರಾಘವ | ಸೀತೆಯೂ ಸಹ ||

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ: (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ರಾಮ | ಸಂತೋಷದಿಂದ | ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ರಾಮ | ನೋಡುವರಿಗೆ ದಯ | ಮಾಡುವ ಗುಣನಿಧಿ | ಬೇಡುವರಿಗೆ ಕೈಯೊಳ್ | ನೀಡುತ ವರವ || 1 || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂಥ ಮೈಯ | ಪರಿಮಳಿಸುವ | ಫುಲ್ಲಲೋಚನ ಮದನನಯ್ಯ || ಕಲ್ಲಾಗಿ ಮಲಗಿದ | ಹಲ್ಯೆಯ ಸಲಹಿದ | ಕಲ್ಯಾಣಾಂಗ ರಘು | ವಲ್ಲಭ ರಾಮ || 2 ||

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ: (ವಾರ್ಧಕ)(ಜಂಪೆ-1,2) ಒರೆದು ಮೃದುವಚನದಿಂದಗ್ರಜನ ತಾಪಮಂ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸರ್ವೋಪಚಾರದಿಂ || ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳಿಂ ತಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳಂ | ತಳಿದು ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ||

[ಸೀತಾಪಹಾರ , ಜಟಾಯು ಮೋಕ್ಷ , ಕಬಂಧ ಮತ್ತು ಶಬರಿಯರ ಕತೆಗಳನ್ನು ಚುಟುಕಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ , ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಪಂಪಾ ಸರೋವರದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಕುರಿತು ಹೇಳಿ ನಿರ್ಗಮಿಸುವುದು , ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ತೆರಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವ ಮತ್ತು ಹನುಮಂತರ ಅರ್ಧ ಓಲಗ , ತೈತೈತದ್ದಿನ್ನದೇಂ......]

ಸುಗ್ರೀವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಜಂಪೆ-1,2) ತರುನೆಳಲನಾಂತಿರಲು ಋಷ್ಯಮೂಕದೊಳಿರ್ಪ | ತರಣಿಸುತ ಸುಗ್ರೀವ ಕಂಡು ವಾಲಿಯ ಭಯದಿ || ಸರಸಿಜೋದ್ಬವಸುತಾದಿಗಳ ಹತ್ತಿರಕೆ ಕರೆ | ದಾಗಲವರೊಡನೆಂದನು ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ವಾನರೇಶ್ವರರೆಲ್ಲರು ಕೇಳಿ | ಏನು ಸೋಜಿಗವೆಂದು ತನಗೀಗ ಪೇಳಿ || ಪ || ತರಣಿ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪಂಪಾ ತೀರಕೆ ಬಂದ | ಲ್ಲಿರುವಂಥ ವೀರರ್ ಯಾರೆಂದು ನೋಡಿ || ದುರುಳನಗ್ರಜನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆನುತನ್ನ | ಕರೆಸಿ ತಾನಿವರನು ಕಳುಹಿಸಿರುವನೊ || ವಾನರೇಶ್ವರ || 1 || ವೈರಿಗಳಾಗಲಿವರು ಹಿತರಾಗಲಿ | ಮಾರುತಾತ್ಮಜ ನೀನು ಪೋಗಿಬಾರಯ್ಯ || ಬೇರೊಂದು ರೂಪಿನಿಂದವರಿರ್ಪ ಬಳಿಗಯ್ದಿ | ಕಾರಣೀಕರ ಕಂಡು ಕರೆತಾ ಶೀಘ್ರದಲಿ || ವಾನರೇಶ್ವರ || 2 ||

[ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಹನುಮಂತನು ವಟು ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ವಟುವಿನ ಪ್ರವೇಶ]

ವಟು : (ವಾರ್ಧಕ-ಕೇದಾರಗೌಳ) ಸಾರತರಮಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳಿದ ಮಾತ | ನೋರಂತೆ ಕೇಳುತಾ ಕ್ಷಣದೊಳಲ್ಲಿಂ ಜಿಗಿದು | ಹಾರಿ ನಿಜರೂಪಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವೇಷವ ತಾಳುತ ||

[ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ವಟುವು ಬರುವುದು]

ವಟು: (ವಾರ್ಧಕ-ಕೇದಾರಗೌಳ) ವೀರರೆಡೆಯಂ ಸಾರ್ದು ವಿನಯದಿಂ ವಂದಿಸುತ | ಶೂರ ರಘುಕುಲವನಧಿ ರಾಕಾನಿಶಾಕರರ | ಯಾರು ನೀವೆಲ್ಲಿಗೈದುವಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನಪ್ರತಿಮ ಮರುತಾತ್ಮಜ ||

ರಾಮ : (ಕುಂಭಕಾಂಬೋಧಿ-ಅಷ್ಟ,ಕೋರೆ) ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕವೆಂದೆನಿಪಯೋಧ್ಯಾಪುರ | ದರಸನ ಸುತರು ನಾವು || ವರ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಡವಿಯೊಳ್ ಹದಿನಾಲ್ಕು | ವರುಷವಿರಲು ಬಂದೆವು ||

ವಟು : (ಮಾಂಡ್-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಪೆಸರದೇನು ನಾಚದೆನ್ನೊಳ್ । ಉಸುರಿ ಬಾಲಕರಿರ ॥ ನೀವು । ಋಷಿಗಳಂತೆ ವೇಷದಿ ಸಾ । ಹಸದ ಬಾಲಕರಿರ ॥

ರಾಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಹಿರಿಯ ನಾನೇ ರಾಮ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೀತ | ಭರತ ಶತ್ರುಹರೀರ್ವರು || ಇರುವರೂರೊಳಗನುಜಾತರೆನ್ನಯ ಮೋಹ | ದರಸಿ ಜಾನಕಿಯೆಂಬಳು ||

ರಾಮ: (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ದುರುಳ ರಾವಣ ನಾವಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲಿ ಸೀತಾ | ತರುಣಿಯನೊಯ್ದನೆಂದು || ಶರಣ ಜಟಾಯು ಪೇಳ್ದುದರಿಂದ ನಾವಿಲ್ಲಿ | ಗರಸಿಕೊಂಡಯ್ತಂದೆವು ||

ರಾಮ : (ಭೀಂಪಲಾಸ್-ಅಷ್ಟ) ತೋರುವ ಗಿರಿ ಯಾವುದದರೊಳಗಿರುವವ | ನಾರು ನಿನ್ನಯ ಪೆಸರು || ಭೋರನೆ ತಿಳುಹೆನಲತಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ | ಮಾರುತಾತ್ಮಜನೆಂದನು ||

ជಟ: (ಭಾಮಿನಿ-ಅರಭಿ) ಜೀಯ ನೀವೀಗೆಂದ ವಾನರ | ರಾಯ ಸಚಿವರು ನಾವು ನಮ್ಮಯ | ತಾಯಿ ತಂಗಿ ತದೀಯ ಕಪಿಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ || ವಾಯುವೆನ್ನಯ ತಾತನೆನ್ನಭಿ | ಧೇಯ ಹನುಮನು ಎಂದು ಮಿಕ್ಕಿನ | ಮಾಯೆಯವರಾವಲ್ಲೆನುತ ನುತಿಸಿದನು ಪದಕೆರಗಿ ||

ರಾಮ: (ಅಷ್ಟ-2) ಮರುಳು ಮಾತೆನ್ನೊಡನುಸುರುವದೇತಕೆ | ತೆರಳತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ || ಮರುತಸಂಜಾತನ ಬಗೆಯ ಕೇಳಿರುವೆ ಭೀ | ಕರ ಕಳೇವರನಾತನು | ಹನುಮಂತನು ||

[ವಟುವು ಮರಳಿ ಹನುಮಂತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಷಣ್ಮುಖಪ್ರಿಯ-ಅಷ್ಟ) ನಿಜವೇಷವಿದ ನೋಡು ಹನುಮಂತ ನಾ ನಿನ್ನ | ಭಜಕನಾಗಿರುವೆನಯ್ಯ || ಅಜಸುರಾದಿಗಳು ಪೂಜಿಸುವಂಥ ಪಾದದ | ನಿಜಭಕ್ತಿ ನೀಡೋ ರಾಮ | ಸಮರನಿಸ್ಸೀಮ ||

[ಹನುಮಂತನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೇರಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ವಿರಾಟ್ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ: (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಸಾಕಯ್ಯ ಬೆಳೆದುದು ಭೂವ್ಯೋಮ ಪಾತಾಳ | ಲೋಕವ ನಡುಗಿಸಿದೆ || ಹೇ ಕಪಿವರ ಮೊದಲಂದವ ಧರಿಸು ವಿ | ವೇಕದ ಮತಿಯಿದೆಂತು | ನಿನಗೆ ಬಂತು ||

ಹನುಮಂತ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯದೊಳನ್ನ ಮಾತೆಯಂಜನೆದೇವಿ | ಯೆಂದ ಉಪದೇಶದಲಿ || ಸಂದರ್ಶನದಿ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು ದಯ | ದಿಂದೊಲಿದಿಷ್ಟವೀಯೋ | ನೀ ಕಾಯೋ || 1 || ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ಮರ್ಕಟನು ನಿನ್ನೀ ಪಾದಾ | ನುಗ್ರಹ ಬಯಸಿಹನು || ಅಗ್ರಜ ವಾಲಿಯ ಭಯದಿಂದ ಈ ಪರ್ವ | ತಾಗ್ರದಿ ನೆಲಸಿರುವ | ನಾವ್ ಪೋಗುವ || 2 ||

ರಾಮ : (ಅಠಾಣ-ಅಷ್ಟ) ಮಾರುತಾತ್ಮಜ ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಗಳನು ವಿ | ಚಾರಿಸಲೇಕರಿತೆ || ತೋರಿ ಬೇಗದೊಳೀಗ ಸಖ್ಯವ ಮಾಡಿಸು | ಸಾರಸಸಖಸುತನ | ಸುಗ್ರೀವನ ||

ಹನುಮಂತ : (ಕಂದ-ಮೋಹನ) ಈ ಪರಿಯುಸಿರುತ ಮಾರುತಿ | ಭೂಪಾಲರ ನಿಜ ಪೆಗಲಿನೊಳೇರಿಸುತಯ್ತಂ | ದಾ ಪರ್ವತಕವದಿರ ಪ್ರ | ತಾಪವನುಸಿರಿದನಂದಾ ಭಾಸ್ಕರಸುತಗಂ ||

[ಹನುಮಂತನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ: (ತುಜಾವಂತು-ಏಕ,ಕೋರೆ)(ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಭಾನುನಂದನ | ವಾನರೇಶ್ವರ || ನೀನು ಲಾಲಿಸು | ಮಾನಸವಿಟ್ಟು || 1 || ರಾಮನೀತನು | ರಾಜೀವಾಕ್ಷನು || ಭೂಮಿಪಾಲನು | ಭಾನುವಂಶಜ || 2 || ಸಾಕೇತಾಧಿಪ | ನಾದ ದಶರಥ || ನಾ ಕುಮಾರರು | ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ || 3 || ಮಾತೆಕೈಕೆಯ | ಮಾತಿಗೋಸುಗ || ಈತ ರಾಘವ | ಸೀತೆಯೂ ಸಹ || 4 || ಧಾರಿಣೀಪತಿ | ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ || ಘೋರಡವಿಯಲಿ | ವಾಸಿಸುತ್ತಿರೆ || 5 || ಪಂಚವಟಿಯೊಳು | ಪೋಗಿ ರಾವಣ || ವಂಚನೆಯಿಂದ | ಒಯ್ದ ಸೀತೆಯ || 6 || ಬಹಳ ದುಃಖದಿ | ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೇ || ಗಹನ ಮಾರ್ಗದಿ | ಬಂದರಿಲ್ಲಿಗೆ || 7 ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಷಣ್ಮುಖಪ್ರಿಯ-ಅಷ್ಟ) ರಾಮ ಹರೇ ರಾಮ | ರಾಮ ಹರೇ ರಾಮ | ರಾಮ ಹರೇ ಪಾಹಿ | ರಾಮ ಹರೇ || ಪ || ಭೀಮ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಾಮಣಿ | ಕೋಮಲ ರೂಪ ಹರೇ || ಅ.ಪ. ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಭೂಪಾಲರು ಧರ್ಮ ಸಂ | ರಕ್ಷಕರಧಿಕರಲ್ಲೈ || ಮಮಾ | ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದೊಂದುಂಟು ಕೇಳಿ ನೀ ನ್ಯಾಯವ | ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಲಹಬೇಕು || 1 || ಅಗ್ರಜ ವಾಲಿ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದೆನ್ನ | ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಬಗೆದು || ತಾ ಮ | ಹೋಗ್ರದಿ ಹೊರಗಟ್ಟಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾ | ಣಿಗ್ರಹಣದ ಸತಿಯ || 2 || ಶೌರ್ಯ ಬಲಾನ್ವಿತನಾತನ ಭಯಕಾಗಿ | ಸೂರ್ಯನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ || ಮುನಿ | ವರ್ಯ ಮಾತಂಗ ಶಾಪವಿದ್ದುದರಿಂದ | ಧೈರ್ಯದಿಂದಿರುವೆನಿಲ್ಲಿ || 3 ||

[ಮಯಾಸುರ ಮತ್ತು ಹೇಮೆ ಎಂಬ ಅಪ್ಸರೆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಯಾವಿ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರೂ , ಮಂಡೋದರಿ ಎಂಬ ಓರ್ವ ಪುತ್ರಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಮಾಯಾವಿ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿ ಇಬ್ಬರೂ ವಾಲಿಯಿಂದಲೇ ಹತರಾದವರು. ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಕೊಂದ ವಾಲಿಯು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮತಂಗ ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರಮವು ಹೊಲಸಾದುದರಿಂದ ಕೆರಳಿದ ಮುನಿಯು 'ಇದನ್ನು ಎಸೆದಂತಹ ವಾಲಿಯು ಈ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಸತ್ತೇ ಹೋಗಲಿ' ಎಂದು ಶಾಪವೀಯುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮನನ್ನು ಕೊಂದ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಯಾವಿಯು ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಿಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯಾವಿಯು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಡಗುತ್ತಾನೆ. ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಾವಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ

ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೆತ್ತರು ಹೊರಗೆ ಹರಿದು ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಯಾವಿಯೇ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೆದರಿದ ಸುಗ್ರೀವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಗುಹೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟು ನಗರಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರ ನಡುವೆ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.]

ಸುಗ್ರೀವ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ರಾವಣನೆಂಬ ನಿಶಾಚರನನು ಹಿಂದೆ | ಕೋವಿದ ಹಿಡಿದು ತಂದು || ತಾರಾ | ದೇವಿಯಂಗದನ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದನೀತ | ದೇವೇಂದ್ರ ಸುಕುಮಾರಕ || 1 || ದೇವತೆಗಳು ಸಹ ಅಂಜುವರಣ್ಣನ | ರೀವಿ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ || ರಾಮ | ದೇವ ನಾವಿಬ್ಬರು ಜೋಡಾದೆವೀ ವಾಲಿ | ರಾವಣರಿಂದ ಹೀಗೆ || 2 ||

ರಾಮ: (ಅಷ್ಟ-2) ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಸೀತೆಯ । ಎನ್ನ ಮನೋಪ್ರೀತೆಯ ।। ನಿನ್ನ । ಅಣ್ಣನ ಪಾಡೇನು ವಾಲಿಯ ಕೊಂದೀಗ । ಮಣ್ಣ ಗೂಡಿಸುವೆನೆಂದ ।। 1 ।। ಜಾಣ ನೀನಾದರೆ ನೋಡು ಕೈಯೊಳಗಿದ್ದ । ಬಾಣ ಜಾತಂಗಳನು ।। ವಾಲಿ । ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂಡೊಂದು ನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನಯ । ರಾಣಿಯ ನಿನಗೀವೆನು ।। 2 ।।

ಸುಗ್ರೀವ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ,ಕೋರೆ) ಅಮಮ ವಾಲಿಯ ರಾಮಕೊಂದರೆ | ಸತಿ | ರುಮೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ನೀನು ತಂದರೆ || ನಿಮಿಷದೊಳೀ ಸೇನೆ ಸಹ ಬಂದು | ಪಾದ | ಕಮಲದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆ ನಿಂದು ||

ರಾಮ : (ಅಷ್ಟ-2) ನುಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಎಡರಿಲ್ಲದೇ | ಇಕ್ಕೋ | ಕೊಡುವೆ ನಂಬುಗೆ ಮಾತಷ್ಟಲ್ಲದೆ || ಬಿಡದೆ ಕೈತಟ್ಟುತೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು | ಒಂದೇ | ದೃಢಮನದವರಾದರಿಬ್ಬರೂ ||

[ರಾಮನು ಕೈತಟ್ಟೆ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಆದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ , ಅವನು ರಾಮನ ಶಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದುಂದುಭಿಯ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಸುಗ್ರೀವ ನೀನಿನ್ನು ಸುರಪನ ಸುತನ ಸಂಗರಕೆ ಬರಹೇಳೆನಲು ಶಕ್ತಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಅವನೆಂದನು ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಭೈರವಿ ಜಂಪೆ-1,2) ರಾಘವ ಮಹಾವೀರ ಕೇಳು ಸುವಿಚಾರ | ಈಗೆನ್ನ ಸಂಶಯವ ಪರಿಹರಿಸು ಪೂರ | ಪ || ದುಂದುಭಿಯ ಒಡಲ ಧರೆ | ಯಿಂದಲಮರೇಂದ್ರಸುತ | ನೊಂದು ಮೊಳವನು ಸಹಸ | ದಿಂದಲೆತ್ತುವನು || ಇಂದು ನೀನೆತ್ತಿದರೆ ಸಂದೇಹ ಪೋಗಿ ಬಳಿ | ಕೊಂದೆ ಮತದಿಂದಲಿಹೆ | ನೆಂದು ಪೇಳಿದನು ||

ರಾಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಕಾಲತುದಿಯಿಂದ ಮೂ | ರೇಳು ಯೋಜನ ಬಿಸುಟ || ಮೇಲೆ ತಾಳೆಯ ಮರಗ | ಳೇಳ ಕಡಿದಿಡಲು ||

['ಅಣ್ಣನು ಅಂಗಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಮೇಳ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು' ಎಂದಾಗ ರಾಮನು ದುಂದುಭಿಯ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರವನ್ನು ಏಳು ಯೋಜನ ದೂರಕ್ಕೆ ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ, ಆದರೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸಂಶಯ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, 'ಅಣ್ಣ ಇದನ್ನು ಎಸೆಯುವಾಗ ಅದು ಹಸಿಯಾದ ದೇಹ, ಬಹಳ ಭಾರ ಇದ್ದಿತ್ತು, ಈಗ ಒಣಗಿ ಹಗುರಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸುಲಭ ಆಯಿತೋ ಏನೋ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ರಾಮನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಏಳು ತಾಳೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಉರುಳಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಣದ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಶರಣು ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಾಮನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗುತ್ತಾನೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-1) ಶ್ರೀಲೋಲ ಶರಣೆಂದು | ಕಾಲಿಗೆರಗಲು ರವಿಜ || ವಾಲಿಯನು ರಣಕೆ ಬರ | ಹೇಳೆಂದ ರಾಮ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-2) ರಘುವರನ ಸಾಹಸವ | ಮಿಗೆ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವ || ನಗಲಿ ಭಯವನು ಕೀಶ | ರುಗಳೊಡನೆ ಬಂದು || [ಅಣ್ಣನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆ ಎಂದು ರಾಮನು ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಗ್ರೀವನು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಅಣ್ಣಾ ವಾಲೀ... ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯ ಪ್ರವೇಶ]

ವಾಲಿ : (ಜಂಪೆ-2)(ಅಬ್ರ) ಜಗಳಕಣ್ಣನ ಕರೆಯ | ಲಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮದಿ || ಹಗರಣಕ್ಕೊದಗಿ ತ | ಮ್ಮಗೆ ನುಡಿದ ವಾಲಿ ||

[ವಾಲಿಯು ಕೂಡಾ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರು ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ವಾಲಿ : (ಶಂಕರಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಭಾನುತನುಜ ಭಳಿರೆಯನುಜ | ಬಂದೆಯಾ ಮಮ || ಏನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕರೆದೆ | ಎಲೊ ಪರಾಕ್ರಮ ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಶಂಕರಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಮಾನಿನಿಯನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ | ಮನಸು ಬಾರದೆ || ನೀನು ಕೆಡುವೆ ನೀತಿಯಲ್ಲ | ನಿನಗೆ ಸಾರಿದೆ ||

ವಾಲಿ : (ಮಟ್ಟೆ) ನಾನು ಸತಿಯ ಕೊಡೆನು ಜವದಿ | ಮರಳಿ ಪೋಗೆಲಾ || ನೀನು ಹಿಂದೆ ಪಡೆದ ಭಂಗ | ವೆಲ್ಲ ಮರೆತೆಲಾ ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಮಟ್ಟೆ) ಅಣಕವಲ್ಲ ಮೊದಲಿನಂತೆ | ಅಣ್ಣ ರಣದಲಿ || ಸೆಣಸಿ ನೋಡು ಸಲುಗೆಯಿಂದ | ಶೌರ್ಯ ಗುಣದಲಿ ||

ವಾಲಿ :(ಮಟ್ಟೆ)ಎಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಕೋಪ | ದಿಂದಲನುಜಗೆ || ಒಂದು ಗಿರಿಯ ಕಳಚೆ ಬಿಸುಟ | ನಂದು ರವಿಜಗೆ || ಸುಗ್ರೀವ : (ಮಟ್ಟೆ) ಬರುವ ಗಿರಿಯ ತಡೆದು ದೊಡ್ಡ | ಪರ್ವತಂಗಳ || ಸುರಪನಣುಗನಂಗಕಿಟ್ಡ | ತರತರಂಗಳ || ವಾಲಿ : (ಮಟ್ಟೆ) ಅದ್ರಿ ಮರಗಳಲ್ಲ ತೀರಿ | ತಿಬ್ಬರಿದಿರಲಿ || ಗುದ್ದುತೊಡನೆ ಕಯ್ಯ ಕಾಲೊ | ಳೊದ್ದು ಭರದಲಿ || [ಯುದ್ದ , ಸುಗ್ರೀವನು ಸೋತು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ]

ವಾಲಿ : (ಮಟ್ಟೆ) ಬೀಳಲನುಜನಂಗಕೆರಡು | ಕಾಲಳೊದ್ದನು || ಮೂಳ ಹೋಗು ಸಾಯೆನುತ್ತ | ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು || [ಸುಗ್ರೀವನು ಬಿದ್ದ ಮೇಲೂ ವಾಲಿಯು ಒದೆದು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಸುಗ್ರೀವ ಮರುಗುತ್ತಾನೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ಪೂರ್ವಿ-ಮಟ್ಟೆ)(ಆನಂದಭೈರವಿ-ರೂಪಕ) ಹೋದನಣ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿವು | ತಾಧರಿಸಿದನು || ಕ್ರೋಧದಿಂ ಧರಾಧಿಪತಿಯ | ಮೂದಲಿಸಿದನು ||

[ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ಕಾನಡ-ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ವಿಶ್ವನಾಯಕ | ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವ | ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದು | ನಂಬಿದೆನಿಂದು || 1 || ಸೂರ್ಯವಂಶದ | ರಾಯರಾಡಿದ | ಕಾರ್ಯ ತಪ್ಪದು | ಕಪಟವಲ್ಲಿದು || 2 || ಎನ್ನವೈರಿಯ | ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ | ಕಣ್ಣಲಿ ಕಂಡೆ | ಚೆನ್ನವಾಗಿಯೆ || 3 || ಇನ್ನು ಸಾಕಯ್ಯ | ನಿನ್ನ ತಳ್ಳಿಯು | ಮನ್ನರಾಧಿಪ | ಮಂಜುಳಾಕಾರ || 4 || ರಾಮ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಧೈರ್ಯತಾಳಯ್ಯ | ಸೂರ್ಯನಂದನ | ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು | ಮೋಸವಾಯಿತು || 1 || ವಾಲಿಯ ನಿನ್ನ | ಕಾಣಲೀರ್ವರ | ಆಳ ಭೇದವೆ | ತಿಳಿಯದಾಯಿತು || 2 ||

ರಾಮ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಕೋರೆ) ನಿನ್ನ ಮೋಸದಿ | ಕೊಲಲು ಲೋಕದಿ | ಎನ್ನ ನಿಂದಿಸಿ | ಜರೆವರಲ್ಲಯ್ಯ ||

ರಾಮ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಾಲಕ ಗಜ | ಪುಷ್ಪದಾ ನಿಜ | ಮಾಲೆ ಇಟ್ಟರೆ | ಇವನ ಕೊರಳಿಗೆ || 1 || ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸ | ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾ | ಕೊಲುವೆ ಈ ಕ್ಷಣ | ಇಲ್ಲ ಸಂಶಯ || 2 ||

[ಗಜಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ , ಅದನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಕೋರೆ) ತರಣಿನಂದನ | ತೆರಳು ಇನ್ನು ನೀ | ಧುರಕೆ ವಾಲಿಯ | ಕರೆದು ಬಾರಯ್ಯ || ಸುಗ್ರೀವ : (ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ)(ಅಬ್ರ) ಶ್ರೀರಾಮಾಖ್ಯನ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ರವಿಜಂ ಸದ್ಧೈರ್ಯದಿಂದಾಕ್ಷಣಂ | ಶೂರತ್ವಂಗಳ ತೋರ್ಪೆನೆಂದು ಬರುತಾ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಾ ದ್ವಾರದಿಂ | ಘೋರಾಕಾರದಿ ಕೂಗೆ ||

[ಸುಗ್ರೀವನು ಎಲಾ ವಾಲಿ..... ಎಂದು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯು ಬರುವುದು]

ವಾಲಿ : (ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ)(ಅಬ್ರ) ಘೋರಾಕಾರದಿ ಕೂಗೆ ಕೇಳ್ದು ಸುರಪಜಂ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದೇಳಲು || [ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ ತಾರಾದೇವಿಯು ಬಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾಳ]

ತಾರೆ : (ಶಾರ್ದ್ಗಲವಿಕ್ರೀಡಿತ-ಕಲ್ಯಾಣಿ) ತಾರಾದೇವಿ ವಿವೇಕದಿಂದ ತಡೆದಾ ಪ್ರಾಣೇಶಗಿಂತೆಂದಳು ||

ತಾರೆ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೀತಿಯಲ್ಲ ಪೋಪುದಿಂದು | ನೀ ಕೇಳು ಮತ್ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಪ || ಜಾತಾಂಗದ ಪೇಳಿದೊಂದು | ಮಾತ ಕೇಳಿದೆ ನಾನಿಂದು || ಅ.ವಿ. || ಪುಂಡರೀಕನೇತ್ರನ ಮಾ | ರ್ತಾಂಡಜಾತ ಸುಗ್ರೀವನು | ಕಂಡು ತಮ್ಮೊಳಂತರಂಗ | ಗೊಂಡೇಕಾಂತದಿ ||

ತಾರೆ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ-ನಿಧಾನ) ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ರಾಮನ | ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ರಾವಣ | ಕೊಂಡುಪೋಗಲಾ ರಕ್ಕಸನ | ಖಂಡಿಸಲಾಗಿ || 1 || ನಿನ್ನ ಕೊಂದಾತ ಸತಿ | ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು | ಮಾನವಾಧಿಪತಿಯು ಸತ್ಯ | ವನ್ನಿತ್ತನಂತೆ || 2 ||

ತಾರೆ : (ಸಾವೇರಿ-ಅಷ್ಟ) ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಸೀತಾದೇವಿ | ಯನ್ನು ತರುವ ಬಗೆಗಾಗಿ | ತನ್ನ ಕಪಿಸೇನೆ ಸಹಿತ | ಸನ್ನಹವಾಗಿ || 1 || ಬಂದು ರಾಮಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪೆ | ನೆಂದು ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮೆ | ಳೊಂದಾದರಂತೆ || 2 ||

ತಾರೆ : (ವಾಸಂತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ದುಂದುಭಿಯ ಕಾಯವ ಕಾ | ಲಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ ಯೋಜನಕ್ಕೆ | ಬಂದು ಬೀಳಲಾಮೇಲೆ ಕೇ | ಳೊಂದು ಕಾರ್ಯವ || 1 || ಏಳು ತಾಳವೃಕ್ಷಗಳನು | ಸೀಳುಮಾಡಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ | ಮೇಲೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರಂತೆ | ಕಾಳಗಕೆಂದು || 2 ||

ತಾರೆ : (ಶಿವರಂಜನಿ-ಕೋರೆ) ನಾಳೆ ನೋಡಿಕೊಂಬ ಯುದ್ಧ | ವೇಳೆಯಲ್ಲ ಇಂದೆನುತ್ತ | ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಾರೆ | ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು ||

ವಾಲಿ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಚಿತ್ರತರಾಂಗಿ ಕೇಳ್ ಬಾಲೆ | ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮಾತು | ಮಿತ್ರಜಾತಗಂಜುವಂಥ | ವರ್ತಮಾನ ಉಂಟೆ ಕಾಂತೆ || 1 || ಧಾತ್ರಿಯೊಳನ್ನಧಟಿಗೆ ತ್ರಿ | ಮೂರ್ತಿಗಳಂಜುವರೈಸೆ | ಮತ್ತೆ ರಾಮಗೀಮರೆಂಬ | ಮರ್ತ್ಯರಿಂದಲೇನಪ್ಪುದೆ || 2 ||

ವಾಲಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಬೇಡ | ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನ್ನ ಕೈವಾಡ | ಅತ್ತ ಹೋಗು ತಡೆಯಬೇಡ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯೆ ಗಾಥ ||

[ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ವಾಲಿಯು ಅಂಗದನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಅಂಗದನ ಪ್ರವೇಶ ತೈತೈತೈತೈ....... , ಅವನನ್ನು ಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ]

ವಾಲಿ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಪುರವಮುತ್ತಿರೆ ವೈರಿಸೇನೆಯು | ಶರಭ ಶತಬಲಿ ಗಜ ಗವಯ ಸಂ | ಗರ ಭಯಂಕರ ಸುಮುಖ ದುರ್ಮುಖ ಗಂಧಮಾದನರ || ಜರಿಯಗೆಡಹುತ ಅಂಗದನ ಪುರ | ಕಿರಿಸಿ ಭೀಕರ ಗಜ ಸುಷೇಣರ || ನೆರವಿಯಲಿ ನಡೆತಂದು ರವಿಜನ ತಡೆದನಾ ವಾಲಿ ||

[ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರು ಪುನಹ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ವಾಲಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಮತ್ತು ಮತ್ತೆನ್ನೊಡನೆ | ನಿತ್ತುಕೊಂಡೀ ರಣದಿ || ಉತ್ತರವ ಕೊಡುವೆ ಬಲು | ಧೂರ್ತ ಸುಗ್ರೀವ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-2) ಧೂರ್ತನಲ್ಲದಡೆನ್ನ | ಪತ್ನಿಯನು ಸೆರೆವಿಡಿದು || ರಕ್ತಮದದಿಂದ ಕೊಡ | ದಿಪ್ಪೆಯಾ ವಾಲಿ || ವಾಲಿ : (ಜಂಪೆ-2) ತಮ್ಮನೆಂಬುದರಿಂದ | ಧರ್ಮವರಿತೀಗ ಬಿಡೆ || ಶರ್ಮವಿಡಿದೀ ಪರಿಯ | ಹೆಮ್ಮೆ ಬಂತಲ್ಲ || ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-2) ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲದಡಿನಿತು | ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಯಾಗಿ ದು || ಷ್ಕರ್ಮಗತಿ ನಡೆಸುವುದು | ಧರ್ಮವೇನಣ್ಣ ||

ವಾಲಿ :(ಜಂಪೆ-2) ಮೊದಲೈದು ಬಾರಿ ನೋ | ಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯಗಳ ||ಅದನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಬಂ | ದಿದಿರಾದೆ ಕಳ್ಳ|| ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-2) ಇದ ನೋಡು ಹೊಸ ಪರಿಯ | ಕದನ ಕೌಶಲಗಳನು || ತುದಿಗಾಲ ನಿನಗೆ ಬಂ | ದೊದಗಿತೆಂದರಿಯ ||

ವಾಲಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಬಾಯಿಂದ ಬಂದುದನು | ಬಗುಳಿ ನೀ ಎನ್ನೊಡನೆ || ಸಾಯದಿರು ಪೆಟ್ಟಿನಲಿ | ಸಟೆಯಲ್ಲ ತಮ್ಮ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-2) ನ್ಯಾಯವುಸಿರಿದ ಮಾತು | ನಡತೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ || ನಾಯಿಂದ ಕಡೆಯಾಗಿ | ಬೊಗಳುವುದು ಸಹಜ ||

ವಾಲಿ : (ಪಂಚಾಗತಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಜಾಣನಹುದೊ ಭಳಿರೆ ತಮ್ಮ | ತ್ರಾಣವನ್ನು ಕಂಡೆನೀಗ || ಆನಲಾಪಡಿದಕೊ ಕೊಳ್ಳೊ | ತ್ರಾಣದದ್ರಿಯ ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಪಂಚಾಗತಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಮಾಣದಂಥ ಗಿರಿಯ ಕಿತ್ತು | ಕಾಣುವಂತೆ ಮರನ ಕೊನೆಯ || ಭಾನುಸುತನು ಬಿಸುಟ ಸುರಪ | ಸೂನುವಿದಿರಿಗೆ ||

[ಯುದ್ಧ]

ರಾಮ : (ಸಾವೇರಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಇಂತು ಹೆಣಗುತವರು ಮನದಿ | ಪಂಥವಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ಸೆಣಸೆ | ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ರವಿಜ | ಚಿಂತಿಸಿದನು || ಅಂತ್ಯಕಾಲ ಶಣನಿಂಗೆ | ಬಂತೆನುತ್ತ ತಿಳಿದು ರಾಮ | ನಿಂತುಕೊಂಡು ಧನುವ ಮರೆಯೊಳ್ | ಸಂತವಿಸಿದನು ||

[ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮನು ವಾಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ : (ಮಟ್ಟೆ) ರಾಮ ಶರವ ಪೂಡಿ ಸು | ತ್ರಾಮನಣುಗನಂಗಕೆಸೆಯೆ || ಭೂಮಿಗೊಡನೆ ಬಿದ್ದ ಕೀಶ | ಸ್ತೋಮ ದೊಡೆಯನು ||

[ಎಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಾಲಿಯು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ]

ವಾಲಿ : (ಸಾವೇರಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಆ ಮಹಾ ರಾಮ ಶರವ | ವಾಮ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು | ಭೂಮಿಪಾಲನೊಡನೆ ನುಡಿದ | ನೇಮದಿಂದಲಿ ||

[ರಾಮನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ]

ವಾಲಿ: (ಹಂಸಧ್ವನಿ-ಅಷ್ಟ) ಜಾಣನಹುದಹುದೊ | ಸಂಗರಕತಿ | ತ್ರಾಣನಹುದಹುದೊ || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ನಿನಗೆಣೆ | ಗಾಣೆ ಪರಾಕ್ರಮಿ || ಜಾಣ || ಪ || ಇನ ವಂಶದರಸುಗಳೊಳಗೆ | ಹಿಂದೆ | ಜನಿಸಿದವರು ನಿನ್ನ ಕೆಳಗೆ || ಘನ ಚೋರತನದ ಶಿಖಂಡಿ ವಿದ್ಯೆಯನೆಷ್ಟು | ದಿನ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೊ ನೀನು | ಲಂಡಿಗಳ ದು | ಗುಣವ ಕೈಗೊಂಡೆಯೇನು | ನಿನ್ನಂಥ ಕು | ಜನರಿಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿಗಿನ್ನು | ರಾಘವ ಬಲು || ಜಾಣ || 1 || ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಳಂತೆ | ನಾಚೆ | ಕೊಂಡು ನೀ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ || ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಕಂಡವರ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ | ಭಂಡಾಟಗಳ ಮಾಡಿದೆ | ಹಸ್ತದಲಿ ಬಿಲ್ | ಗೊಂಡು ಬಾಣವ ಪೂಡಿದೆ | ಜೋಡಾಗಿರ್ದ | ಗಂಡುಸುತನ ನೋಡಿದೆ | ರಾಘವ ಬಲು || ಜಾಣ || 2 ||

ವಾಲಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ನೋಡಿದನು ಮುರಿದವನಿಪನ ಅ | ಲ್ಲಾಡಿದನು ತುದಿಬೆರಳನಹುದ್ಮೆ | ಖೋಡಿ ಇಲ್ಲದ ಖರೆಯನಹೆ ಖದ್ಯೋತವಂಶದಲಿ || ಪಾಡಗಾಣೆನು ನಿನಗೆ ಸುರನರ | ಗೂಢಪದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ಹುಸಿದಡೆ | ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ಕೊಲಿಸಿದ ತಮ್ಮ ನಾಣೆಂದ || 1 || ಏಸುದಿನ ಪರ್ಯಂತ ಬಿಡದ | ಭ್ಯಾಸಿಸಿದೆ ಪೇಳಣುಗನಾಣೆ ವ | ನೌಕಸರೊಳೆನ್ನಾಣೆ ಪೇಳಿನ್ನೇಕೆ ಭಯ ನಿನಗೆ || ವಾಸಿಯೊಳ್ಳಿತು ಗುರುವಿನಭಿ ವಿ | ನ್ಯಾಸವೆಂತುಟೊ ಶಿವ ಶಿವಾ ಕಾ | ಳಾಸ ತಪ್ಪದ ಕಳವಿನೆಸುಗೆ ವಿಚಿತ್ರತರವೆಂದ || 2 || ನೀನೆ ದಶರಥನೆಂಬ ನೃಪತಿಯ | ಸೂನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆ | ಕಾನನವ ಪೊಕ್ಕಬಲೆಯನು ಪೋಗಾಡಿದತಿಬಲನು || ಹೀನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಸಲ್ಲದ | ಮಾನನಿಧಿ ನೀನಹುದು ಮನದನು | ಮಾನವೀ ಪರಿ ತೋರುತಿದೆ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆಂದ || 3 || ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೃಗ ಮಾಂಸ ಭೋಜನ | ಕರಸುಗಳು ಮನಮಾಡುವುದು ದು | ಶ್ಚರಿತವಲ್ಲದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿಜಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ಪರಿಕಿಸಲು ಕೋಡಗದ ಮಾಂಸವು | ನರಪತಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ಪೇ | ಳರಸ ಪಿರಿದಹ ಹೇಸಿಕೆಯ ಕೈಗೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ || 4 || ರಣದ ಮೇಲಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳಡೆ | ಕೆಣಕಿ ನೋಡಿದಡರಿಯಬಹುದು | ಬ್ಬಣ ಶರಾಸನ ಸರಳ ಹುರಿಗೆಯ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳ || ಹುಣುಗಿ ಮರೆಗೊಂಡೆಸೆವ ಲುಬ್ಧಕ | ರೆಣಿಕೆಯಲಿ ಕೈ ಮಾಡುವುದು ಭೂ | ಷಣವೆ ಭಟರಿಗೆ ಕೇಳಿದಿರೆ ಜಾಂಬರು ನೀವೆಂದ || 5 || ತರಣಿಕುಲದರಸುಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ | ರುರು ಸದಾಚಾರಿಗಳು ಸೂನ್ನತ | ಚರಿತರಖಿಳಾಗಮರು ಶುದ್ಧ ವಿಶುದ್ಧ ಗುಣಯುತರು || ನರಕಭೀತರು

ಘನಕೃಪಾಸಾ । ಗರರು ನೀನವರನ್ವಯದಲವ । ತರಿಸತಕ್ಕವನಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ವಯವದೇನೆಂದ ॥ 6 ॥ ಹಗೆತನವನೆಣಿ ಸುವರೆ ರಘುಪೀ । ಳಿಗೆಯ ರಾಯರ ಕೊಂದುದಿಲ್ಲಾ । ಮಗುಳವರ ಸತಿಯರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದುದಿಲ್ಲ ಜಗವರಿಯೆ ॥ ಮೃಗಕುಲೇಂದ್ರದ್ವೀಪಿಯಹ ರದ । ನಿಗಳಿರಲು ಬಲಿಗಾಡನಿಕ್ಕಿದ । ಬಗೆಯ ನಾಣ್ನುಡಿ ತಪ್ಪದೀಗಲು ನಿನ್ನೊ ಳಾಯ್ತೆಂದ ॥ 7 ॥ ಇವನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಿಯೇ ನೀ । ನಿವನ ಬಲದಲಿ ನಿನ್ನ ವೈರಿಯ । ತವಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಕೂಡಿತು ದೈವವಿಬ್ಬರನು ॥ ಪವನದಲಿ ಪಾವಕನ ಕೂಡಿದ । ಹವಣ ಸಂಘಟಿಸಿದುದು ಬಲ್ಲರೆ । ಇವು ವಿಚಿತ್ರವು ಕಾಲಗತಿಯಿಂದರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ 8 ॥ ಖಳನವನು ಪಗೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸ । ಲೆಳೆದು ತರಿಸನೆ ಎನ್ನ ಬಾಲವ । ಕಳುಹಿ ಗಾಳದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಮೀನಿನಂದದಲಿ ॥ ಬಲು ಭಟರ ಜೀವಾಳಿಗಳನ । ಸ್ಖಲಿತ ಮೂರ್ಖರದೇನು ಬಲ್ಲರು । ಹಲುಬಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಕೇಳ್ ಪ್ರಾರಭ್ಧವಮಗೆಂದ ॥ 9 ॥ ಅರಿದೆನಾದರೆ ನಿನ್ನ ತೋಮರ । ವಿರಿಯಬಲ್ಲುದೆ ಎನ್ನುವನು ಮಿಗೆ । ಮುರಿವೆನೈ ಬಾಣವನು ನನಗಿದು ಗಣ್ಯವಲ್ಲ ಕಣಾ ॥ ಜರಿದು ನುಡಿದಿನ್ನೇನು ಲೋಕದೊ । ಳುರುವ ಭಟರೆಂದರಿಯರೇ ಸುರ । ರೆರೆಯ ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಡನೆಂಬುದೇನೆಂದ ॥ 10 ॥

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂಗದ ಬಂದು ಅಳುತ್ತಾರೆ , ವಾಲಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ]

ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂಗದ : (ಭಾಮಿನಿ) ವಾಲಿಯಂಗದ ಶರವಿಡಿದು ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಮೂದಲಿಸೆ ವಾನರ | ಜಾಲದೋಸರಿಕೆಯಲಿ ತಾರಾದೇವಿ ನಡೆತಂದು || ಬಾಲನಂಗದ ಸಹಿತ ವಾಲಿಯ | ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳುತಿರಲವರ ಜನ | ಪಾಲ ಸಂತವಿಸುತ್ತ ಸುರಪಕುಮಾರಗಿಂತೆಂದ ||

ರಾಮ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ)(ನಾಟಿಕೊರವೆ)(ಖಮಾಚ್-ಏಕ,ಕೋರೆ) ವಾನರರಧಿಪನೆ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ | ನೀನೆನ್ನ ಜರೆಯುವು ದೇಕಿಂದ್ರಜಾತ || ದಾನವರುಗಳ ದುಷ್ಟರ ತಲೆ ತರಿದು | ಕ್ಷೋಣೀಭಾರವನಿಳುಹುವದೆಮ್ಮ ಬಿರುದು || 1 || ನ್ಯಾಯವೆ ತಮ್ಮನ ಸತಿಯ ಮುಟ್ಟುವದು | ಹೇಯವಾದುದರಿಂದ ದೋಷ ತಟ್ಟಿದುದು || ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿದು ಪರದೋಷಂಗಳಿಗೆ | ಕಾಯ ಖಂಡನವೆಂಬ ನಿಜಮಾತಿನೊಳಗೆ || 2 || ಮುಂದಿನ್ನು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯುಂಟೇ | ಹಿಂದೆ ಕರೆವೆ ಬಾಣವದು ನೋಯದಂತೆ || ಒಂದೇ ಬುದ್ದಿಯೊಳೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವ ಬಿಡದೆ | ಚಂದವಾಗಿರುವುದು ಸರ್ವರೂ ಕಡೆಗೆ || 3 ||

ವಾಲಿ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ | ಸೀತಾಪತೇ | ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ || ಪ || ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜದಳಲೋಚನ | ಪಾಪನಾಶನ | ಸಕಲಾಭರಣ ವಿಭೂಷಣ || ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ || 1 || ಕಂಜಬಾಂಧವಕುಲಶೇಖರ | ಮಂಜುಳಾಕರ | ಕುಂಜರವರದನೆ ಶ್ರೀಕರ || ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ || 2 ||

ವಾಲಿ: (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಕರುಣವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು | ನಿನ್ನ ಪಾದದ | ಕರುಣವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು || ಪ || ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ || ಅ.ಪ.|| ಮೂರು ದಿನದ ಈ ಸಂ | ಸಾರ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ | ಘೋರ ಪಾಪಗಳ ಸಂ | ಹಾರ ಮಾಡುವದೊಂದು || ಕರುಣ || 1 || ಭೂತಪಂಚಕ ದೇಹ | ಏತಕಿಷ್ಟರ ಮೋಹ | ಚೇತನಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನ | ಮೂರ್ತಿ ಪಾದಾಬ್ಜದ || ಕರುಣ || 2 || ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೆಂಬು | ದೊಂದು ಸ್ವಪ್ನವಿಚಾರ | ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದ | ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ || ಕರುಣ || 3 ||

ವಾಲಿ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ರಾಮ ನಿನ್ನ ಬಾಣ ತಾಗಿದ | ಮೇಲಿನ್ನುಂಟೆ | ಭೂಮಿಯೊಳಾಸೆ ಯೆನಗೆ || ಕಾಮಿತ ಬೇರಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತದಿ | ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು | ಪ್ರೇಮದಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ||

ವಾಲಿ: (ದೇಶ್-ಕೋರೆ) ಇತ್ತ ಬಾ ತಮ್ಮ ಸುಗ್ರೀವ | ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಪಾರು | ಪತ್ಯವ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ || ಸತ್ಯವಂತೆ ಈ ತಾರೆಯ | ಮಾನವ ಕಾಯ್ದು | ಸ್ವಸ್ಥದಿ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ || 1 || ಬಾಲ ಬುದ್ಧಿಯನರಿಯ | ಈ ಅಂಗದನ | ಮೇಲೆ ಕಟಾಕ್ಷವಿರಲಿ || ಮೇಲಾದ ಕಪಿವೀರರು | ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಹು | ಕಾಲವಿದ್ದಂಥವರು || 2 || ಕಷ್ಟವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ | ಸಜ್ಜನರೊಳು | ದುಷ್ಟನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ || ಅಷ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದಲಿ | ಈ ರಾಜ್ಯದ | ಪಟ್ಟವಾಳಿರು ಸುಖದಿ || 3 || ಭರತ ಶತ್ರುಫ್ನರಂದದಿ | ರಕ್ಷಿಸು ರಾಮ | ತರಳ ಸುಗ್ರೀವರನು || ನಿರತ ಕಟಾಕ್ಷವಿರಲಿ | ಈ ವಂಶದವರಲಿ | ಕರುಣಿಸು ಮುಕ್ತಿಯ ದೇಹಿ || 4 ||

ವಾಲಿ: (ಭಾಮಿನಿ-ಸಾವೇರಿ) ಮರಳಿ ರಘುನಂದನನ ಪದಪಂ | ಕರುಹವನು ಕಂಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ | ಕರಪುಟಾಂಜಲಿ ಯಿಂದ ನುಡಿದನು ದೈನ್ಯಭಾವದಲಿ || ತರಳನಂಗದನಂಗದನನೀ | ತರಣಿಸುತ ಪತಿಕರಿಸದಿದ್ದಡೆ | ಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಗೊಲಿದು ಸಲಹೆಲೆ ದೇವ ನೀನೆಂದ ||

ವಾಲಿ : (ತುಜಾವಂತು-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೇಳು ಮುರರಿಪು | ಕಮಲಲೋಚನಾ | ತಾಳಲಾರೆನು | ಸರಳಿನುರಿಯನು | ಒಡಲು ಸುಡುತಿದೆ | ತಾಪ ಹೆಚ್ಚೆದೆ | ಕಡಲಶಯನನೇ | ಕಾಯೊ ಕರುಣದಿ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ | ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಾ | ಶಕ್ತಿರೂಪನೇ | ಶೇಷಶಯನನೇ ||

[ವಾಲಿಯು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಸುಗ್ರೀವ ಮತ್ತು ತಾರೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾರೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಬಾಣವನು ಸೆಳೆದು ತೆಗೆದಾಕ್ಷಣವೆ ನೋಡಿದರೆ | ಪ್ರಾಣಹಾರಿದುದಿಂದ್ರಸುತಗೆ ಸೂರ್ಯಾತ್ಮಜಂ | ಕಾಣುತಣ್ಣನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವನ ಗುಣಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡುತ || ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಲೇಶದಿಂದಳುವ ವೇಳೆಯಲಿ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ದಯದಿ ಸಂತವಿಸೆ ಕೀಶಾಧಿಪನ | ರಾಣಿ ತಾರಾದೇವಿ ಗೋಳಿಟ್ಟು ಮರುಗಿದಳು ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ||

ತಾರೆ: (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ರೂಪಕ) ಏತಕೆ ಮಲಗಿದೆ ಧರೆಯೊಳು | ಕೋತಿಕುಲಾಧಿಪ ಏಳೈ | ಖಾತಿಯಿದೇಕೆನ್ನೊಳು ಮೃದು | ಮಾತಾಡತಿ ದಯದಿ || ಪ || ತರಿದೆಯ ರಾಘವದೇವನೆ | ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆನ್ನುವ | ಬಿರುದೆತ್ತಡಗಿಸಿದೆಯೋ ನಾ | ಧರಣಿಯೊಳಂತಿಹೆನು || 1 || ಆಯಿತೆ ಸಂತಸ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ವಿನೋದವು ಮದನನ | ಬೀಯಕೆ ಕೊಲಿಸಿದೆ ಪತಿಯನು | ತೋಯಜಸಖಸುತನೆ || ಪ್ರೀಯದೊಳರ್ಯಮ ಧರೆ ಚಂ | ದ್ರಾಯತ ಕೀರ್ತಿಯಧರಿಸಿದೆ | ದಾಯಿಗರೊಳಗುತ್ತಮ ಮನ | ದಾಯತ ತೀರಿದುದೆ || 2 || ಕಂದನೆ ನಿನ್ನನು ಕರುಣದಿ | ತಂದೆಯು ಕೊಟ್ಟಿಹನ್ಯಾರಿಗೆ | ಮುಂದೆಮಗಾರೈ ಗತಿಯೇ | ನೆಂದಿಹ ನಿನ್ನೊಡನೆ || ಸಂದುದು ಋಣ ಪಿತನದು ಬಲು | ಚಂದದಿ ಸಲಹುವರಾರೈ | ಮುಂದೆಮ್ಮನು ಕೃಪೆಯಲಿ ಹಾ | ಯೆಂದೆನುತಳಲಿದಳು || 3 ||

ತಾರೆ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಎನ್ನ ಪತಿಯನು | ತರಿದು ಪಿಸುಣರ ಮಾತಿನಲಿ ಮನ | ಕುರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ದೇವ ದಯೆ ನಿನಗಿಲ್ಲದಾಯಿತಲಾ || ತರಳನಿವನಂಗದನು ತಾನೊಂ | ದರಿಯ ಕೃಪೆಯಿರಿಸನಕ ಪಸುಳೆಯ | ಹರಣ ನಿನ್ನದೆನಲ್ಲೆ ಕರುಣದಿ ನುಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ||

ರಾಮ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ) ಅಳುವುದೇತಕೆ ನೀ ತಾರೆ | ನಿನ್ನಯ ಮನ | ದೊಳು ಧೈರ್ಯ ತಾಳು ನೀರೆ || ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಮೊದಲೆ ನೀ | ತಿಳಿದಿರ್ದ ಕಾರ್ಯ ಕಾಣೆ | ಕೇಳೆಲೆ ಜಾಣೆ || 1 || ಬಾಲ ನೀ ಮುರುಗದಿರು | ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತೆ | ಪಾಲಿಪೆ ಅಂಜದಿರು || ವಾಲಿನಂದನ ಬೇಡು ಕೊಡುವೆ ನಂಬುಗೆಯನ್ನು | ಜಾಲಮಾತಲ್ಲವೆನ್ನ | ನಂಬಿರು ಮುನ್ನ || 2 || ತರಣಿನಂದನ ಸುಗ್ರೀವ | ತಾರಾದೇವಿ | ಗರುಹು ನೀನತಿ ಧೈರ್ಯವ || ಧರೆಯೊಳು ಸುಜನರೀ ದೇವಿಯ ನಾಮವ | ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಮೋಕ್ಷ | ವೆಂಬ ಕಟಾಕ್ಷ || 3 ||

[ತೆರೆ ಇಳಿ ಬಿಡುವುದು]

ರಾಮ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅರಸು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಪಿತನೀರೀತಿ | ಯೊರೆದು ತಾರಾಂಗದರ ಸಂತವಿಸಿ ಬಳಿಕ ವಾ | ನರಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ವಾಲಿಗಪರ ಕ್ರಿಯೆಯ ರವಿಜಾತನಿಂ ವಿರಚಿಸಿ || ಸುರರು ಮುನಿಗಳು ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯ ಕಿನ್ನರರು ಕಿಂ | ಪುರುಷ ರಾಘವ ಸಹಿತ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ ಪಟ್ಟಣದ | ದೊರೆತನಕೆ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಮಾಡಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿವಿಹಿತ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ || 1 || ತರಳರಿರ ಕೇಳಿರಿಪ್ಪತ್ತ್ರೆದು ದಿವಸ ವಾ | ನರರಧಿಪನೊಡನಿರ್ದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯೊಳಗೆ ಕಪಿ | ವರರುಗಳ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುವ ತಹಗಳನು ಮಾಡಿ || ತರಣಿನಂದನನ ಉಳಿದಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ | ಮರಳಿದಂ ರಘಜನೆಂಬಲ್ಲಿಗಾಯಿತು ಸಂಧಿ | ವರ ಕಣ್ವಪುರದೊಡೆಯನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ||

[ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ , ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮಳೆಗಾಲದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲು ಪ್ರಸ್ರವಣ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ]

* * * * *